

Sygn. akt IV U 910/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 sierpnia 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jerzy Zalański
Protokolant	sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 sierpnia 2015r. w S.

odwołania A. R.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 7 lipca 2014 r. Nr (...)

w sprawie A. R.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

I. zmienia zaskarżoną decyzję i ustala A. R. prawo do emerytury na okres od dnia 1 maja 2014 roku do dnia 10 listopada 2014 roku;

II. umarza postępowanie w pozostałym zakresie.

Sygn. akt IV U 910/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 7 lipca 2014 r. Nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu A. R. prawa do emerytury w wieku obniżonym. W ocenie organu rentowego, ubezpieczony nie wykazał, by na dzień 1.01.1999 r. legitymował się 15-letnim okresem pracy w warunkach szczególnych.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył A. R., który domagał się jej zmiany i przyznania mu prawa do emerytury w wieku obniżonym. Zdaniem ubezpieczonego, ZUS błędnie nie uznał za pracę wykonywaną w warunkach szczególnych okresu zatrudnienia od 21.01.1977 r. do 30.09.1980 r. w Zakładach (...) S.A., gdzie jego zadaniem było obsługiwanie pieców, sprawdzanie ciśnienia w kotłach oraz kontrolowanie stanu wody w piecu (odwołanie k. 1-2 a.s.).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, powołując się na argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji (k. 7-8 a.s.)

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Ubezpieczony A. R., ur. (...), w dniu 16 maja 2014 r. złożył do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. wniosek o przyznanie prawa do emerytury w wieku obniżonym, w którym wskazał, iż nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego (wniosek k. 1-4 a.e.). Na podstawie przedłożonych dokumentów, organ rentowy zaliczył A. R. staż ubezpieczeniowy w wymiarze 29 lat i 16 dni, w tym 29 lat i 4 dni okresów składkowych oraz 12 dni okresów nieskładkowych. W ocenie Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., ubezpieczony przepracował na dzień 1.01.1999 r. 14 lat i 3 miesiące w warunkach szczególnych. Jednocześnie, organ rentowy nie uznał za pracę w warunkach szczególnych okresu zatrudnienia ubezpieczonego w Zakładach (...) S.A. w W. od 21.01.1977 r. do 30.09.1980 r. ze względu na treść świadectwa wykonywania prac w szczególnych warunkach. Przyczyną powyższego było uznanie, że wymienione w powołanym dokumencie określenie stanowiska pracy - tj. „palacz c.o.” - nie występuje w zarządzeniu resortowym, na które powołuje się pracodawca. W związku z powyższym, decyzją z dnia 7 lipca 2014 r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury w wieku obniżonym (decyzja k. 24 a.e.).

Decyzją z dnia 25 listopada 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., na podstawie art. 24 ust. 1b ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, przyznał A. R. prawo do emerytury od dnia 11 listopada 2014 r., tj. od osiągnięcia przez ubezpieczonego wieku emerytalnego (decyzja k. 12 a.e.).

W okresie od 21 stycznia 1977 r. do 30 września 1980 r. ubezpieczony A. R. był zatrudniony w Zakładach (...) S.A. w W. na stanowisku palacza kotłowego. Jak wynika z zeznań świadków W. K. i H. P., będących współpracownikami wnioskodawcy, A. R. pracował w kotłowni, która ogrzewała cały zakład, hale i biura. W kotłowni znajdowało się około 10 pieców parowych ogrzewanych węglem, koksem. Zakład pracy, w którym ubezpieczony wykonywał czynności palacza, zajmował się wytwarzaniem urządzeń telefonicznych. Ubezpieczony wskazał, iż wykonywał także prace na warsztacie hydraulicznym, jednakże w sytuacji, gdy wykonywał czynności palacza w kotłowni, to nie wykonywał innych prac. Prace palacza w ww. zakładzie pracy A. R. wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w okresie od 21 stycznia 1977 r. do 30 września 1980 r., zaś kotłownia działała przez cały rok – latem była ogrzewana ciepła woda (świadectwo pracy, k. 16 a.s.; zeznania świadka W. K., k. 27v a.s.; zeznania świadka H. P., k. 27v a.s.; zeznania ubezpieczonego, k. 33-33v a.s.; świadectwo pracy z 15.03.1995 r. w aktach osobowych ubezpieczonego; umowa o pracę z dnia 21 stycznia 1977 r. w aktach osobowych ubezpieczonego).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zeznania ubezpieczonego A. R. (k. 33-33v), zeznania świadków: W. K. (k. 27v a.s.) i H. P. (k. 27v a.s.), dokumenty zgromadzone w aktach organu rentowego oraz aktach osobowych ubezpieczonego. Sąd ocenił zgromadzony materiał dowodowy jako w całości wiarygodny.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie A. R. jest uzasadnione i jako takie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 184 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015 r., poz. 748 j.t.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego przewidzianego w art. 32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy, tj. w dniu 1 stycznia 1999 r. osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn oraz osiągnęli okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27 ustawy, a także nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. W myśl powołanego wyżej art. 32 ust. 1 i 4 ustawy pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przysługuje emerytura w wieku 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, a w myśl art. 27 ww. ustawy wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynosi co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn. Zgodnie z § 4 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz.43 ze zm.) pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A załącznika do rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury w ww. wieku, jeżeli ma wymagany okres zatrudnienia (co najmniej 25 lat mężczyzna), w tym

co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Ponadto zgodnie z § 2 ust. 1 przedmiotowego rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy wymagało ustalenia, czy ubezpieczony spełnia przesłankę wymaganego okresu pracy w warunkach szczególnych. Poza sporem pozostawało bowiem, że ubezpieczony osiągnął wymagany ustawą wiek, nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego oraz spełnił przesłankę „ogólnego” stażu pracy.

Ubezpieczony podnosił, że posiada 15-letni okres zatrudnienia w warunkach szczególnych, bowiem w okresie od 21 stycznia 1977 r. do 30 września 1980 r. był zatrudniony w Zakładach (...) S.A., gdzie zajmował się obsługą pieców parowych, sprawdzeniem ciśnienia w kotłach oraz kontrolowaniem stanu wody w piecach. Organ rentowy zaliczył ubezpieczonemu do pracy w warunkach szczególnych okres zatrudnienia w Zakładach (...) S.A. w W. od 01.10.1980 r. do 31.12.1994 r., tj. 14 lat i 3 miesiące.

Przeprowadzone przez Sąd postępowanie dowodowe dało podstawy do ustalenia, że w spornym okresie od 21.01.1977 r. do 30.09.1980 r. ubezpieczony A. R. w ramach zatrudnienia przez ww. zakład pracy wykonywał pracę w szczególnych warunkach jako palacz centralnego ogrzewania. Niewątpliwie piece obsługiwane przez wnioskodawcę były to piece typu przemysłowego, bowiem służyły do ogrzewania zakładu przemysłowego, jakim były Zakłady (...) S.A. w W.. Okoliczność, że ubezpieczony wykonywał pracę palacza stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wynika zarówno z zeznań świadków, jak i ubezpieczonego, a także z dokumentów zgromadzonych w aktach osobowych. Co więcej ubezpieczony posiada świadectwo wykonywania pracy palacza w szczególnych warunkach dotyczące spornego okresu. Sąd obdarzył wiarygodnością dowód z zeznań świadków: W. K. i H. P., a także zeznania ubezpieczonego, które są spójne, logiczne, korespondują ze sobą i z pozostałym zebrany w sprawie materiałem dowodowym w postaci dokumentacji pracowniczej zgromadzonej w aktach osobowych.

W ocenie Sądu, pracę wykonywaną przez ubezpieczonego w charakterze palacza pieców parowych typu przemysłowego w wymienionym powyżej zakładzie pracy należy uznać za pracę wykonywaną w warunkach szczególnych, gdyż odpowiada ona rodzajowo pracy kwalifikowanej w wykazie A dziale XIV poz. 1 (prace nie zautomatyzowane palaczy i rusztowych kotłów parowych lub wodnych typu przemysłowego) stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Nadto praca na stanowisku palacza przemysłowych kotłów parowych została ujęta w wykazie A, Dział XIV, poz. 1, pkt 1, będącego załącznikiem Nr 1 do Zarządzenia nr 33 Ministra Łączności z dnia 16 maja 1983 r. w sprawie prac wykonywanych w szczególnych warunkach w zakładach pracy resortu łączności (Dz. Urz. URTiP z dnia 30 czerwca 1983 r.). Tym samym po doliczeniu okresu od 21 stycznia 1977 r. do 30 września 1980 r. do okresu uznanego przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. jako stażu pracy w szczególnych warunkach (14 lat i 3 miesiące) ubezpieczony spełnił przesłankę co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Co za tym idzie, Sąd uznał, że odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie i dlatego na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że A. R. przysługuje prawo do emerytury na okres od dnia 1 maja 2014 r., tj. od miesiąca, w którym został złożony wniosek o emeryturę, do dnia 10 listopada 2014 r. Sąd miał bowiem na uwadze, że decyzją z dnia 25.11.2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. przyznał A. R. prawo do emerytury od dnia 11 listopada 2014 r., tj. od osiągnięcia przez ubezpieczonego wieku emerytalnego. Tym samym wydanie wyroku w tym zakresie stało się zbędne, co skutkowało umorzeniem postępowania w części na podstawie art. 355 § 1 k.p.c.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie powołanych przepisów, orzeczono jak w sentencji wyroku.